

1 sept 2011

Ringweg Oost, status van het overleg

Voor deze oplossing worden moeiteloos de bijbehorende problemen bedacht

De RWO gaat definitief niet over of onder de Sumatrastraat.

door Frans Hoek

De samenwerkende buurtorganisaties in Leiden-Oost en Leiderdorp die de belangen van de bewoners langs het geplande traject van de Ringweg Oost (RWO) behartigen, zijn (na jaren van overleg) een goed samenwerkende groep geworden. De belangen van het eigen stukje langs de RWO houden zij ondergeschikt aan het totale belang. Samen met een door de wethouder toegewezen adviseur denken ze constructief mee.

Inmiddels is het onderzoek naar de verkeersproblemen rondom de RWO afgerond en zijn de resultaten vastgelegd in een eindrapport 'Verkeersberekeningen Ringweg Oost', gedateerd juni 2011. Dit rapport heeft een zeer bijzondere structuur. Het rapport zelf is ontdaan van alle meningen en bevat alleen de resultaten van de berekeningen.

De interpretaties zijn opgenomen in een tweetal voorwoorden; één van de buurtorganisaties Leiden-Oost en Leiderdorp en één van de projectleider Ringweg Oost uit naam van de gemeente Leiden. Het voorwoord van de gemeente Leiden geeft aan, dat de onderzoeken zijn gedaan in het kader van het kaderbesluit van januari 2010 en blijft verder neutraal. De samenwerking met de buurtorganisaties wordt geprezen. De cijfers spreken voor zich. Het voorwoord van de samenwerkende buurtorganisaties is explicieter. De

resultaten en belangrijkste conclusies van het onderzoek zijn:

- De uitkomsten van deze studie geven nadrukkelijk geen onderbouwd antwoord op de vraag wat het (vermeende) nut en noodzaak van de RWO zijn.
- De RWO lost de bestaande verkeersproblematiek in Leiden-Oost niet op. Uit de berekeningen blijkt zelfs dat de aanleg van een RWO volgens het huidige tracé de verkeersproblemen aan de oostzijde van Leiden zal verergeren.
- Ook zonder de aanleg van de RWO zal alleen al door de aanleg van de Rijnlandroute de verkeersdruk in de binnenstad van Leiden en daaromheen gelegen wegen (zelfs op de Engelendaal) aanmerkelijk afnemen en de bereikbaarheid van de binnenstad verbeteren.
- De studie laat zien dat de RWO – in tegenstelling tot wat B&W van Leiden stellen – géén aantoonbare invloed heeft op de bovenlokale bereikbaarheidsstukken.
- Door het eventueel in de toekomst invoeren van autowerende maatregelen in de binnenstad zijn bijkomende verkeersmaatregelen nodig. De RWO lijkt daarbij een rol te spelen. Het betreft hier echter zeker geen noodzaak, maar een politieke keuze. Een keuze om het verkeer over de RWO door de woonwijken tussen de A4 en de A44 te laten rijden en niet buitenom over de provinciale wegen N445 en N446. Door dit verplaatsen van verkeer vanuit de binnenstad ontstaan verkeersproblemen in de woonwijken van Leiden-Oost en Leiderdorp, nog afgezien van het ontbreken van kennis omtrent de fysieke haalbaarheid en de milieueffecten van deze grootschalige ingrepen.

De bewonersorganisaties zijn van oordeel dat de gemeente zich op basis van deze resultaten nog eens goed moet afvragen of de weg – die volgens de laatste schatting rond de 175 miljoen gaat kosten – wel noodzakelijk is. Vooral ook omdat de aanleg van de Rijnlandroute al een grote ontlasting voor de binnenstad zal betekenen en daardoor de bereikbaarheid van de binnenstad verbetert.

De buurtorganisaties stellen voor om eerst de effecten van de Rijnlandroute af te wachten. Op 27 juni is het rapport officieel aangeboden aan wethouder Strijk. Hij had

uiteraard al ruimschoots de tijd gehad om zich voor te bereiden. Allereerst verraste hij vriend en vijand door te vertellen dat er onderzoek is geweest naar het mogelijk alternatieve tracé Sumatrastraat, zowel bovengronds als door een tunnel. Beide mogelijkheden bleken definitief onhaalbaar en vallen daarom af. Een hele opluchting voor de bewoners van de Kooi! Blijft de route via de Zijldijk in Leiderdorp over, waar deze gemeente zo fel op tegen is.

De wethouder toverde nog een verrassing uit de hoge hoed. Deze keer een minder aangename: er is een plan in ontwikkeling om de stad minder bereikbaar te maken voor auto's door middel van een knip in verschillende wegen. Projectleider De Vor legde e.e.a. uit. Dit plan verraste ons volledig. Hoe is zo'n plan te rijmen met de intentie meer parkeergarages in de binnenstad te maken? Voor deze verkeersbepurende maatregelen is de RWO noodzakelijk. En wij maar denken dat de RWO er afgedwongen door de provincie moest komen om de Rijn-Gouwelijn door de binnenstad mogelijk te maken!

Wethouder Strijk vertelde nog wel dat het verkeer rond 2020 hoe dan ook veel drukker zal zijn en dat de binnenstad zonder maatregelen onleefbaar zal worden.

Al met al gingen we redelijk gefrustreerd het zomerreces is.

Inmiddels is er op verzoek van Leiden overleg geweest tussen de wethouders van Leiden en Leiderdorp in aanwezigheid van de gedeputeerde van de provincie om het dilemma van het niet willen meewerken van Leiderdorp op te lossen. De wethouders hielden zich elk aan hun standpunten, zodat ze geen meter opschoten. De gedeputeerde strooide hierna nog wat extra zout in de wonden. De RWO is niet meer van provinciaal belang; de gemeenten moeten hun eigen geschillen maar uitzoeken. Meer nog: de provincie heeft dertig miljoen toegezegd voor de RWO en die wil ze terug.

In september komen B&W en de gemeenteraad terug van zomerreces. Als één van de eerste onderwerpen staat de begroting voor het komende jaar op de rol. Wij wensen de gemeenteraad inventieve ideeën toe voor het besparen van geld in deze tijden van recessie. De eerste 175 miljoen euro's zijn snel gevonden! <

Wijkgenote Willemijn Schouten won de eerste prijs op het Prinses Christina Compositie Concours

door Hester Havema

Bruggetje aan de Ühlenbeckkade inspiratiebron voor compositie

Eens in de twee jaar organiseert het Prinses Christina Concours een compositieconcours voor jonge componisten van 12 t/m 19 jaar. Hier krijgen zij de kans om hun zelfgeschreven compositie te laten horen aan het publiek en een jury van bekende Nederlandse componisten. Willemijn Schouten (13 jaar) won dit jaar de eerste prijs met een compositie voor de piano, genaamd 'Het Bruggetje'.

"Bij mij aan het eind van de straat is het bruggetje van de Ühlenbeckkade. Ik sta daar heel graag, want vanaf de brug zie je eenden, vissen en waterhoentjes en soms ook zwanen", zegt Willemijn als we haar vragen naar haar inspiratiebron. "In mijn stuk hoor je de dieren, de wind en het water. Elk dier heeft een eigen melodie. De zwanen zwemmen heel statig, met akkoorden die breed over de piano gaan. En bij de vissen hoor je loopjes. De eenden hoor je kwaken. Wind en water heb ik gemaakt door op de snaren van de vleugel te spelen."

Dit is het eerste stuk dat Willemijn zelf heeft geschreven. "Ik zat thuis achter de piano en probeerde wat dingen uit. Toen ik het stuk op pianoles aan mijn lerares, Willeke Mojet, liet horen, zei zij dat ik wel kon meedoen aan het Prinses Christina Compositie Concours." De voorronde vond Willemijn nog

niet zo spannend. "Het was er heel gezellig en ik vond het leuk om naar de stukken van de andere componisten te kunnen luisteren. Maar toen ik een paar weken later bij de prijsuitreiking mocht optreden in de grote zaal van het provinciehuis werd ik wel zenuwachtig."

De jury – die bestond uit Hans Koolmees, Roel van Oosten en Martijn Padding – kende Willemijn de eerste prijs toe: een masterclass bij een Nederlandse componist en een aantal bonussen voor cd's.

"Ik volg deze masterclass bij Mark Harperink. Hij woont heel dichtbij en schrijft moderne muziek voor verschillende instrumenten, waaronder de piano. Ik heb nu een paar akkoorden voor mijn tweede stuk, een 'quatre mains', dat stuk wil ik samen met mijn zus gaan spelen." <